

Even voorstellen

ISBN 978 90 003 8866 0

ISBN 978 90 003 8867 7 (e-book)

NUR 282

© 2023 Van Holkema & Warendorf
Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv

www.de-leukste-kinderboeken.com
www.jacquesvriens.nl
www.irisboter.nl

Tekst: Jacques Vriens

Illustraties: Iris Boter

Omslagontwerp: Petra Gerritsen, Spletters.nl

Zetwerk binnenwerk: ZetSpiegel, Best

Pepijn is veertien, zit op de havo en wordt door zijn jongere broer Joost vaak PP genoemd: Puber Pepijn. Hij draagt bijna altijd een lange leren jas en legerkistjes. Onder zijn ogen heeft hij dikke zwarte lijnen en zijn haren verft hij altijd in vrolijke kleuren. PP is stoer en aardig, maar kan ook héél chagrijnig zijn. Meisjes vinden hem meestal leuk en knap.

Eefie is elf en zit in groep zeven. Ze is grappig, bijdehand en geeft niet gauw op. Eefie verzint vaak leuke plannetjes en gekke toneelstukjes. In de zaal van het hotel voert ze die op, samen met haar broertje Joost en zusje Nina. Pepijn vindt toneelspelen stom.

Joost is acht en zit in groep vijf. Hij is de 'uitvinder' van de familie. Hij bouwt alarmen op zijn kamerdeur of verstoort afluisterapparatuur in het hotel. Hij speelt graag 'radioverslaggever-tje'. Joost kan zich flink aanstellen als hij zich pijn doet of als een uitvinding mislukt.

Nina is een eigenwijze kleuter van vijf, die gek is op verkleden. Iedereen vindt haar leuk. Nina wil altijd alles weten en vraagt zelfs aan vreemde mensen die in het hotel logeren: 'Mevrouw, weet u waar kindjes vandaan komen?'

Vader Jan en moeder Els hebben het druk met het hotel en niet veel tijd voor de kinderen. Maar af en toe sluiten ze het hotel voor een paar dagen om iets gezelligs te doen met het hele gezin. Vader vindt wel dat Pepijn, Eefie, Joost en Nina soms te veel lawaai maken en moppert dan: 'Jullie maken er hier een bende van.' Daarom noemen ze zich: De bende van De Korenwolf.

Oma is bijna zeventig en nog best stoer. Ze woont ook in het hotel, maar hoeft niet meer mee te helpen. De kinderen kunnen bijna altijd bij haar terecht. Ze helpt hen graag, troost ze als het nodig is en deelt vaak stroopwafels uit. Ze is niet voor niks 'erelid' van de bende.

Meneer Goemie werkt al veertig jaar in De Korenwolf. Hij begon er in de tijd dat oma en opa nog de baas waren. De oude ober kan niet zo goed tegen kinderen en hij zou ze het liefste opsluiten, zodat de gasten en vooral hij er geen last meer van hebben.

Kees de kok werkt ook al een tijdje in het hotel en komt er altijd op zijn motor naartoe. De kinderen zijn gek op zijn toetjes die ze altijd even mogen voorproeven. Zijn moppen vinden ze minder leuk. Kees weet altijd wel ergens een grap over te verzinnen, maar die zijn meestal heel flauw.

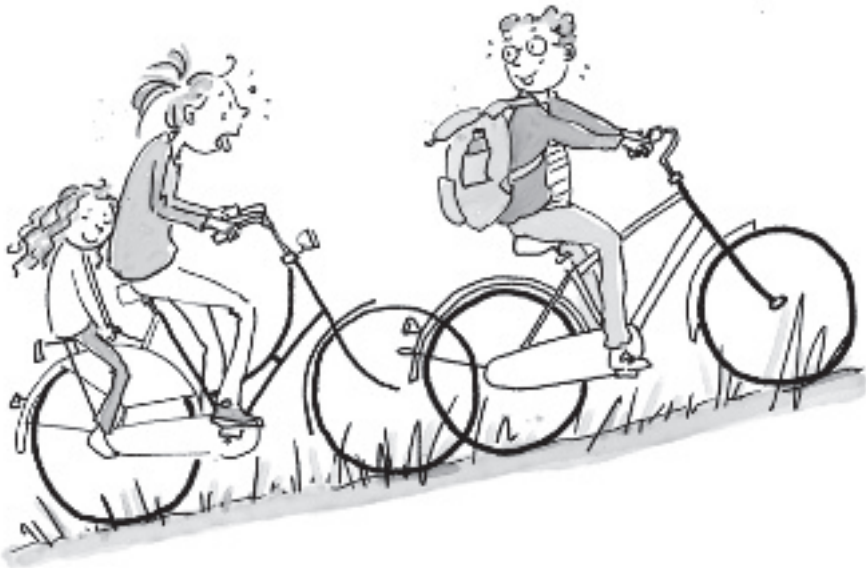

Achterklap

‘Kom op, zus,’ roept Joost met een gemeen lachje, ‘een beetje doorrijden!’

Eefie en hij fietsen tegen de heuvel op. Ze komen uit school.

‘Dit is niet eerlijk,’ hijgt Eefie. Ze kan Joost niet bijhouden omdat haar zusje Nina bij haar achterop zit.

Joost doet net of hij van de radio is. ‘Luisteraars, u bent rechtstreeks verbonden met de wereldkampioenschappen wielrennen in Zuid-Limburg. Eindelijk zal het de bekende coureur Joost Maassen lukken zijn grote zus Eefie te verslaan.’

Joost gaat op zijn trappers staan en rijdt Eefie fluitend voorbij. ‘Jij speelt vals,’ roept Eefie woedend. ‘Ik heb Nina ook nog.’

Joost draait zich om en steekt zijn tong uit.

‘Dikke!’ roept Eefie.

‘Slome,’ roept Joost en hij zet er flink de spurt in.

Kleine Nina aait over de rug van Eefie en zegt: ‘Joost doet stom, hè?’

Eefie stopt, stapt af en tilt haar zusje van de bagagedrager. ‘We lopen het laatste stuk, want je bent veel te zwaar.’

‘Goed,’ antwoordt Nina.

‘En die dikke krijg ik nog wel. Anders stapt hij altijd halverwege de berg af. Zónder iemand achterop! Maar omdat mama jou vandaag niet met de auto ophaalt...’

Kleine Nina begint zachtjes te huilen.

‘Niet janken, Nina, jij kunt er niks aan doen.’

‘Alle kindjes doen stom vandaag,’ snikt Nina. ‘Op school heeft Daphne mijn knutsel kapotgemaakt en Roy wilde niet met mij in de bouwhoek en juffie zegt dat ik de baas speel.’ Eefie schiet in de lach, want ze snapt heel goed wat Nina’s juf bedoelt. Als haar kleine zus iets in haar hoofd heeft, zeurt ze net zo lang tot ze haar zin krijgt.

‘Niet lachen,’ zegt Nina.

Eefie trekt haar gezicht in de plooi. ‘Laten we doorlopen en iets verzinnen om Joost te grazen te nemen.’

Ondertussen scheurt Joost de parkeerplaats op van het hotel van zijn ouders.

Hij rijdt meteen door naar het fietsenhok.
Hij wil zijn fiets erin zetten, maar dat is lastig. Bijna het hele hok wordt in beslag genomen door de motor van Kees de kok. Best een gaaf ding, maar er kan bijna geen fiets meer naast. Dan hoort hij een stem achter zich: ‘Hé jongeman, woon jij hier?’
Naast het bord met FAMILIEHOTEL-EETCAFÉ DE KORENWOLF staat een gele auto geparkeerd. Er stappen een man en een vrouw uit. Joost knikt en loopt naar ze toe. De man zegt: ‘Hai, ik ben Frank en dit is Heleen.’
Frank draagt een zwartleren jasje en heeft een baseballpetje op. In zijn hand houdt hij een schrijfblokje.
Om de nek van Heleen hangen twee fototoestellen. ‘Leuk hotelletje,’ zegt Frank. ‘Grappige naam ook.’
‘De korenwolf is toch die wilde hamster?’ vraagt Heleen.
Joost knikt.
‘Die komt alleen nog hier in Limburg voor, is het niet?’
‘Mmmm,’ bromt Joost.
Frank grinnikt. ‘Je bent niet erg spraakzaam.’
‘Moet dat dan?’
Heleen maakt een paar foto’s van het hotel.
‘Waarom doen jullie dat?’ vraagt Joost.
Frank lacht weer.
Wat een slijmerig lachje, denkt Joost.
‘Luister, eeh... hoe heet je?’ vraagt Frank.
‘Joost.’
‘Goed Joost, misschien kun je ons helpen en... dat hoeft niet voor niks.’ Frank haalt zijn portemonnee tevoorschijn en trekt er een briefje van tien uit.
De ogen van Joost glimmen. Van dat geld kan hij een nieuwe bel kopen voor het alarm op zijn kamerdeur. Zijn oude bel

maakte vorige week kortsluiting en sprong uit elkaar. De onderdelen vlogen om zijn oren.
Frank ziet dat Joost wel zin heeft in het tientje.
‘Wij zijn van het weekblad *Achterklap*. Ken je dat?’
Joost knikt. Zijn ouders hebben voor de gasten van het hotel een paar kranten en allerlei tijdschriften. Hij heeft wel eens in *Achterklap* zitten neuzen en vond er niks aan. Een hoop geleuter over tv-sterren of andere bekende artiesten. ‘Nu hebben wij het vermoeden,’ gaat Frank verder, ‘dat...’
Fotografe Heleen onderbreekt hem. ‘Joost, weet je wat “vermoeden” is?’
‘Ik ben niet achterlijk,’ gromt Joost. ‘Ik zit al in groep vijf, hoor.’
‘Sorry,’ zegt Frank, ‘ik had het kunnen weten. Jij bent volgens mij heel slim en wilt best wat bijverdienen.’
‘Wat moet ik doen?’
‘Wij denken dat de bekende popster Izabel bij jullie in het hotel logeert. Ken je die?’
Joost haalt zijn schouders op. ‘Nee, maar mijn zus misschien wel. Of mijn grote broer.’
‘Volgens ons is Izabel hier ondergedoken,’ legt Heleen uit. ‘Ze zit zwaar in de put, want haar vriend heeft haar in de steek gelaten. Kijk maar in het laatste nummer van *Achterklap*.’
‘Staat ons hotel daarin?’ vraagt Joost verbaasd.
‘Nog niet, maar dat kan komen. In *Achterklap* kun je alles lezen over Izabel die ineens is verdwenen.’ Frank legt zijn hand op de schouder van Joost en wappert met het tientje voor zijn gezicht.
‘Nu willen wij graag zeker weten of Izabel hier logeert. Als jij dat nou eens voor ons uitzoekt.’
Joost kijkt naar het tientje en aarzelt. ‘Ik weet het nog niet.’ En hij loopt terug naar het schuurtje om zijn fiets binnen te zetten. Dan hoort hij Frank roepen. ‘Hé meiden, wonen jullie hier?’

Joost ziet zijn zussen het terrein op sjokken. Hij zwaait wild met zijn armen en roept: 'Eefie, Nina, kom eens hier!' De meisjes kijken even naar Frank en Heleen en lopen door naar het fietsenhok. De fotografe wil achter hen aan. Frank houdt haar tegen. Eefie begint meteen te mopperen tegen haar broer. 'Je deed hartstikke flauw, Joost Maassen.' 'Ja, Joost Maassen!' roept kleine Nina boos. 'En morgenvroeg laten we lekker je banden leeglopen.'

'O Nina,' kreunt Eefie, 'jij kunt ook nooit je mond houden, hè?' Joost vraagt: 'Ken jij Izotoop of zoiets, een popster?' 'Izabel,' verbetert Eefie, 'natuurlijk ken ik die. Een keigave zangeres!' Nina knikt en begint te zingen: 'Ai lof joe toe muts.' Eefie en zij hebben dit nummer pas nog geplaybackt toen oma jarig was. 'Nina bedoelt "I love you too much",' zegt Eefie. 'Wat is er met Izabel?' 'Die logeert bij ons,' antwoordt Joost, 'misschien.' Eefie kijkt Joost spottend aan. 'Dat kán helemaal niet. Je verzint gewoon wat. Afleidingsmanoeuvre, hè, omdat je net zo achterlijk deed. Daar trap ik niet in, broertje.' 'Nee, écht waar. Die twee daar zeggen het zelf. Nou ja, ze hebben een vermoeden dat Izotoop hier is.' 'Izabel!' zegt Nina vinnig. 'Oké, Izabel. Die kerel is journalist van dat domme blad Achterklap. En die vrouw maakt steeds foto's.' En Joost vertelt wat ze van hem wilden weten. Alleen over het tientje houdt hij zijn mond. 'Kom mee,' zegt Eefie, 'dan vragen we het gewoon aan pap en mam. Het zou te gek zijn: Izabel in ons hotel! Als Pepijn dat hoort, dan gaat hij helemaal uit zijn dak. Op zijn kamer hangen een heleboel posters van haar.' Met veel moeite zetten ze hun fietsen naast de motor van Kees en rennen naar de zijkant van De Korenwolf. Daar is de achterdeur van het hotel. Op de parkeerplaats stoot Frank de fotografe aan: 'Zie je dat, Heleen? Er is nog een andere manier om binnen te komen.' Zo onopvallend mogelijk wandelen ze naar de achterdeur.

Izabel?

Eefie, Nina en Joost hangen hun jas in het gangetje en lopen door naar de keuken. Kees de kok is bezig om met een grote stamper aardappels tot puree te stampen.

‘Kees,’ roept Eefie, ‘zit Izabel hier?’

‘Dat zou ik leuk vinden,’ antwoordt Kees. ‘Het is een lekker wijfie.’

‘Nee, écht waar,’ zegt Nina. Ze maakt een danspasje en zingt: ‘Ai lof joe toe muts.’

Kees schudt zijn hoofd. ‘Ik geloof niet dat zo’n beroemde popster hier komt logeren. Die gaat natuurlijk naar hotel Tivoli boven op de berg.’

Eefie zucht. ‘Altijd weer dat kapsoneshotel Tivoli.’

‘Volgens mij heeft Kees gelijk,’ zegt Joost. ‘Die twee van Achterklap hebben zich gewoon vergist. Ons hotel is veel te gewoontjes.’

De deur van de keuken zwaait open en vader Jan komt binnen. ‘Kees, achtmaal kersenvlaai met slagroom.’

‘Papa!’ gilt Nina. ‘Is Izabel hier?’

‘Wat... eeh... wie bedoel je?’

‘Izabel de Groot,’ zegt Eefie, ‘de popster.’

‘Hoe komen jullie daar nou bij?’

Dan vertelt Joost over de journalist en de fotografe.

Vader Jan wordt kwaad. ‘Verdorie, ik heb ze al een halfuur geleden het café uit gestuurd. Die Izabel is hier niet. En ik wil niks met die vervelende roddelbladen te maken hebben.’

‘Die mensen zeiden...’ probeert Eefie.

‘Allemaal flauwekul en nou verder niet zeuren, want ik heb het druk. Het café zit vol.’ Boos stampt hun vader de keuken uit.

‘Wat doet hij ineens raar,’ zegt Eefie.

Joost knikt. ‘Dit vraagt om nader onderzoek.’

Eefie giechelt. ‘Ik dacht dat jij niet eens wist wie Izabel is?’

‘Hoeft ook niet, ik wil alleen uitvinden of pap liegt.’

Kees de kok schuift punten vlaai op bordjes en zegt: ‘Ik heb thee voor jullie klaargezet in het kantoortje, en neem een stuk vlaai mee.’

De kinderen lopen naar de kleine ruimte die tussen de keuken en het café ligt. Hun grote broer Pepijn is er al. Hij hangt onderuitgezakt in de oude leunstoel die in de hoek staat.